

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Lenky Krupičkové a Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **B. H. N.**, zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Stodolní 834/7, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 10. 2024, č. j. 62 Az 21/2024-53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi Mgr. Faridu Alizeyovi **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 6 134,70 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel v zákonné lhůtě kasační stížnost, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 10. 2024, č. j. 62 Az 21/2024-53. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. OAM-163/BA-BA07-BA04-2024, jímž bylo podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany, neboť žalobce vzal svou žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět.

[2] Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti. Pouze přípustná kasační stížnost může být soudem věcně projednána.

[3] V daném případě bylo předmětem soudního přezkumu rozhodnutí o zastavení řízení vydané podle § 25 písm. a) zákona o azylu. Podle tohoto ustanovení se řízení zastaví, jestliže žadatel vzal žádost ve věci mezinárodní ochrany zpět.

[4] Podle § 32 odst. 8 písm. b) zákona o azylu *kasační stížnost je nepřipustná jde-li o rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a).*

[5] S poukazem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřipustnou odmítl.

[6] Pro úplnost soud dodává, že na závěru o nepřipustnosti kasační stížnosti nic nemění ani nesprávné poučení krajského soudu. Je-li nepřipustnost kasační stížnosti dána zákonem, nemůže ji založit „pouhé“ nesprávné poučení krajského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004-36, č. 737/2006 Sb. NSS).

[7] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že nemá pochyb o tom, že stěžovatel v řízení o udělení mezinárodní ochrany jasně projevil svou vůli vzít jím podanou žádost zpět. Ostatně sám v kasační stížnosti tuto skutečnost jednoznačně potvrdil, když uvedl, že „žalobce následně dne 7. 2. 2024 svou žádost o udělení mezinárodní ochrany vzal zpět.“ Ve správním spise se pak nachází stěžovatelem podepsané písemné zpětvzetí ze dne 7. 2. 2024 vč. prohlášení, že tak učinil dobrovolně z vlastního rozhodnutí a že bere na vědomí a je srozuměn s tím, že na základě zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany bude ve smyslu § 25 písm. a) zákona o azylu řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno. Z úředního záznamu ze dne 7. 2. 2024 pak vyplývá, že text zpětvzetí byl stěžovateli telefonicky přetlumočen do vietnamštiny, stěžovatel s ním souhlasil a zpětvzetí podepsal. Jako důvod zpětvzetí stěžovatel uvedl, že se chce vrátit do Vietnamu v rámci programu dobrovolných návratů a již nemá zájem o mezinárodní ochranu.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby spočívající v podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] ve výši 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 a § 7 bod 5 advokátního tarifu], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Zástupce stěžovatele je plátcem DPH, proto se odměna a náhrada hotových výdajů zvyšují o částku odpovídající této dani (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), tj. o 1 064,70 Kč. Celkem tedy odměna ustanoveného advokáta činí částku ve výši 6 134,70 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

7 Azs 306/2024 - 25

David Hipšr
předseda senátu